

KOŃCZONY (4) *part praet pass impf*

kończony (3), **kończon** (1).

Oba o jasne.

sg n N (praed) kończono (1). *pl N subst kończoné* (3); *-é* (2), *-(e)* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozsądzany, rozstrzygany, wyrokowany (4) : iż wżyftkie fprawy wierze chrześcijáńskiey należące/ zaráz od czáfów Apóstolfkich/ przed tą ftolicą przekłádáne/ y tám kończoné były *ReszList* 191.

Wyrażenie: »kauza kończona« (2): *SarnStat* 1165, 1177 *cf* »sądzony i kończony«.

Szeregi: »sądzony i kończony« (2): A Takowé kauzy o pomiáry y o porównánié imienia między brácią y vczefnikámi iedného dziedzictwá/ ná rokách pólpolitych ziemfkich máią bydz łádzoné y kończoné bez áppelláciiey *SarnStat* 1165 [*idem*] 1177.

»stanowion i kończon« (1): oni czelnieyfsi Pánowie/ ná ktore to należáło/ z Piłmá świętego żadnego rozłádku lámi dáć niemogli/ powieściam cudzym wierzyć muřieli/ á przedsię niechćieli áby co było ftánowiono y kończono [*nihil...definiri et concludi volebant*]/ iedno to coby oni nálezli? *ModrzBaz* 17.

Cf **KOŃCZYĆ**

RS